

บันทึก

เรื่อง กฎหมายเกี่ยวกับวิชาชีพการบัญชี

ตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ ๔๓๔๖/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๐๑ แจ้งว่า กระทรวงคมนาคมขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณารับรองว่า ในขณะนี้ประเทศไทยยังไม่มีบทกฎหมายใด ๆ ห้ามมิให้นักบัญชีสาขาอื่นประกอบวิชาชีพการบัญชีโดยการเป็นผู้สอบบัญชีได้รับอนุญาตในประเทศไทย

เรื่องนี้ปรากฏตามสำเนาหนังสือของกระทรวงคมนาคมที่ส่งมาให้พิจารณาว่า ประธานสภาการบัญชีแห่งประเทศไทยได้สอบถามผู้อำนวยการฝ่ายการบัญชี การรถไฟฯ มาว่า ในประเทศไทยมีบทบัญญัติใดบ้างที่ยินยอมให้สิทธิแก่นักบัญชีสาขาฟิลิปปินส์เป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตในประเทศไทย ถ้าหากกฎหมายของประเทศอื่นที่นักบัญชีผู้นั้นมีสัญชาติยินยอมให้บุคคลสัญชาติไทยประกอบวิชาชีพการสอบบัญชีในประเทศนั้นได้ ทำนองให้สิทธิตอบแทนอันทัดเทียมกัน ซึ่งผู้อำนวยการฝ่ายการบัญชีมีความเห็นว่า ในขณะนี้ยังไม่มีบทบัญญัติกฎหมายใด ๆ ของประเทศไทยห้ามมิให้นักบัญชีสาขาอื่นประกอบวิชาชีพการบัญชีโดยการเป็นผู้สอบบัญชีได้รับอนุญาตในประเทศไทย ฉะนั้นนักบัญชีสาขาฟิลิปปินส์ซึ่งสอบไล่ได้ประกาศนียบัตรวิชาชีพการบัญชีของสภาการบัญชีแห่งประเทศไทยหรือในสาขาอื่นใดก็ตามย่อมมีโอกาสเท่าเทียมกับบุคคลสัญชาติไทยในอันที่จะประกอบวิชาชีพการสอบบัญชีในประเทศนี้ แต่มาพิจารณาเห็นว่าโดยที่จะต้องส่งคำชี้แจงดังกล่าวให้สภาการบัญชีแห่งประเทศไทยฟิลิปปินส์สมควรขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณารับรองความเห็นนี้ด้วยเป็นการเหมาะสมกว่า

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๒) ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า ตามสนธิสัญญาทางไมตรีระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (ประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๔๙๓ เป็นต้นไป) ข้อ ๕ ซึ่งมีความว่า คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะได้รับอนุญาตภายในอาณาเขตของอีกฝ่ายหนึ่ง โดยเงื่อนไขแห่งการถ้อยที ถ้อยปฏิบัติต่อกัน ให้อุปโภคสิทธิที่จะได้มา ครอบครอง และจำหน่ายสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ที่จะเดินทาง มีถิ่นที่อยู่ และประกอบการค้า อุตสาหกรรม และการแสวงหาทรัพย์อื่นใดในทางสันติและชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้ภายใต้บังคับแห่งรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และข้อบังคับซึ่งอีกฝ่ายหนึ่งได้ประกาศใช้แล้ว หรือจะได้ประกาศใช้ต่อไปนั้น จะเห็นได้ว่าในด้านประกอบการแสวงหาทรัพย์นั้น คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาต่างมีสิทธิเท่าเทียมกันภายในอาณาเขตและภายใต้บังคับแห่งกฎหมายของอีกฝ่ายหนึ่ง สำหรับประเทศไทยในส่วนที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพและวิชาชีพบางประเภทนั้นเท่าที่มีกฎหมายควบคุมอยู่ กล่าวคือ พระราชบัญญัติช่วยอาชีพและวิชาชีพ

พุทธศักราช ๒๕๘๔ มาตรา ๔ ซึ่งบัญญัติว่า ในท้องที่ใดเมื่อมีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้อาชีพหรือวิชาชีพใดเป็นอาชีพหรือวิชาชีพเฉพาะคนไทย ห้ามมิให้บุคคลอื่นประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้นในท้องที่นั้น แต่เมื่อได้ตรวจดูพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติดังกล่าวโดยตลอดแล้ว ปรากฏว่าหาได้กำหนดหรือเคยกำหนดให้การสอบบัญชีเป็นอาชีพหรือวิชาชีพเฉพาะคนไทยไม่ โดยเหตุนี้ นักบัญชีสัญชาติฟิลิปปินส์จึงมีสิทธิที่จะประกอบวิชาชีพการสอบบัญชีในประเทศไทยได้เท่าเทียมกันคนไทยทุกประการ และเห็นว่าความเห็นของผู้อำนวยการฝ่ายการบัญชี การรถไฟฯ ที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นนั้นเป็นการถูกต้องแล้ว

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๐๑